

Amen

We hebben ons geloof in de Vader, de Zoon en de Heilige Geest beleden. We hebben ons ook verdiept in wat dat voor ons betekent. Op het einde van de geloofsbelijdenis zeggen we dan Amen.

Amen komt van het Hebreeuws 'Aman' en betekent vast, betrouwbaar. In het Oude Testament wordt het gebruikt voor 'zo zal het zijn'.

Het betekent dus eigenlijk ja.

De heilige Augustinus zei: amen zeggen, is het zetten van een handtekening.

Op alles wat we beleden hebben, op alles wat we gezegd hebben, zeggen we ja. We stemmen in met God. Daarom dat de geloofsbelijdenis in de eucharistieviering volgt na de lezingen uit de Bijbel en de preek, zoals ik zei in het eerste filmpje.

Het is ook een ja aan ons. In het Evangelie zegt Jezus het woord Amen soms aan het begin, voor Hij begint te spreken. In Johannes staat er in de Nederlandse NBV21 vertaling 'Werkelijk, ik verzeker jullie'. In het Frans echter staat er 'Amen, amen, je vous le dit'. Amen, amen, ik zeg jullie. Zo zal het zijn.

Onze Amen, op het einde van onze geloofsbelijdenis, gaat naadloos over in de Amen van Jezus aan het begin.

Als wij ja zeggen, zegt Jezus ja tegen ons. Het is dus geen eindpunt, maar een begin. Het verandert ons leven en draagt ons verder, steeds meer in Zijn Liefde.

In het Evangelie van Johannes lezen we over de Verrijzenis. Daar vertelt de evangelist over een niet nader genoemde leerling: Hij zag en geloofde. Die leerling, dat zijn jij en ik. Dat de Paasvreugde ons mag vervullen, dat wij deze mogen uitdragen en dat wij zelf mogen delen in de vreugde van de Verrezen Heer. Dan zullen wij, gedragen door die vreugde, Amen kunnen zeggen tegen Hem.

Vandaag, en tot voorbij de dood. Amen! Zo zal het zijn! Al wat tot de dood was gedoemd, mag nu de hoop herwinnen. De Heer is waarlijk opgestaan, alleluia!